

شهردار اصفهان

در میانه فلات ایران، جایی که زاینده‌رود چون رگی زلال در دل خاک می‌تپد، شهری آرمیده که نه‌فقط نامی جغرافیایی، که تک‌های از جان تاریخ ایران است: اصفهان. روز اصفهان روزی‌ست برای گرمای‌داشت شهری که قرن‌ها درخشان‌ترین نگین فرهنگ، هنر، معماری و عقلانیت ایرانی بوده است. اصفهان را «صف جهان» نامیدند، نه از سر اغراق، بلکه از واقعیتی عمیق؛ چراکه هر آنچه شکوه و زیبایی‌ست، می‌توان در کوچه‌های آن جُست. اصفهان شهری‌ست که گذشته‌اش، چراغ راه آینده است. در دوره‌ی صفویان، به‌ویژه در عصر شاه عباس بزرگ، به اوج رسید و پایتخت امپراتوری ایران شد؛ شهری با خیابان‌هایی منظم، بازارهایی زنده، میدان‌هایی با عظمت و مساجدی آسمانی که معماران آن هنوز هم الهام‌بخش جهانیان است. میدان نقش جهان، این شاهکار بی‌نظیر، از بزرگ‌ترین میدان‌های تاریخی دنیاست؛ جایی که گنبد نیلگون مسجد شیخ لطف‌الله در گوشه‌ای می‌درخشد، و کاخ عالی‌قاپو هنوز صدای موسیقی‌های درباری را در تالار موسیقی‌اش پنهان کرده. سی‌وسه پل، با ستون‌های بلند و موزونش، نه‌فقط پلی برای عبور، بلکه پلی برای وصل دل‌هاست؛ جایی که خاطرات قدمن‌زدن‌های شبانه‌ی عاشقان، با صدای زاینده‌رود در

روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری - تحلیلی -اطلاع رسانی بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری | تأسیس: ۱۳۸۳ صاحب‌امتیاز: شرکت رسانه ووب‌داد پارسی مدیر مسئول و سردبیر:امیر اکبری

یکشنبه ۰۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ / **سال بیست و یکم / دوره جدید / شماره ۵۱۵۸ | 27Apr 2025**

اصفهان؛ شکوهی به بلندای تاریخ

هم آمیخته است، و زاینده‌رود این رود زندگی‌بخش، همیشه مثل روحی جاری در رگ‌های شهر بوده؛ گاه خروشان، گاه خاموش، اما همواره زنده در جان اصفهانی‌ها. فرهنگ در اصفهان فقط در معماری و هنر خلاصه نمی‌شود؛ ادب، اندیشه، دیانت و گفت‌وگوی ملایم و اندیشمندانه‌ی مردم آن، چهره‌ای متمایز به این شهر داده. اینجا زادگاه بزرگانی چون صائب تبریزی، کمال‌الدین اسماعیل، بهاءالدین عاملی و جلال‌الدین همایی بوده؛ مردمانی که قلم‌شان، همچون طاق‌های مساجدشان، بلند و استوار بود.روز اصفهان، فقط یک تاریخ در تقویم نیست؛ تلنگری‌ست برای دین و شناختن دوباره‌ی شهری که با گذشت قرن‌ها، همچنان زنده، بوقار و تأثیرگذار ایستاده است.

اصفهان، شهری که با آجر و خشت، شعر گفته؛ با رنگ و نقوش، دعا خوانده؛ و با مردمش، تاریخ ساخته است.

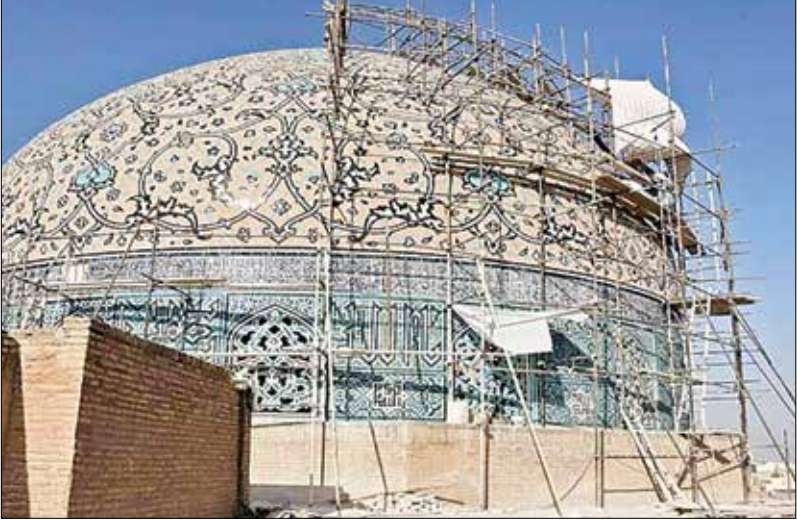
و امروز، وقتی از بلندای کاخ چهل‌ستون، به شهر نگاه می‌کنی، گویی تمام ایران در برابر چشمات ایستاده است.

ک **اصفهان، نه فقط نصف جهان، که تمام دل ماست.**

نصف جهان فقط یک شهر نیست؛ حافظه‌ای‌ست جمعی که قرن‌هاست آن را با شعر، کاشی، نور و اندیشه ساخته‌ایم. شهری‌ست که گذشته در آن زنده است، نه چون خاطره‌ای محو، بلکه چون آوازی که هنوز در کوچه‌های جُلُف، در

نقوش مقرنس مسجد امام، و در طنین ناقوس کلیسای وانک طنین‌انداز است. در عصر برج‌های شیشه‌ای و معماری سرد، اصفهان مثل نامه‌ای دست‌نویس در میان پیام‌های سریع دیجیتالی‌ست؛ یادآور زمانی که سرعت، معنا را نمی‌بلعد.وقتی معماری جهان به سمت مینیمالیسم رفته، اصفهان همچنان با ظرافتی حکاکنری بر نقش و رنگ اصرار ورزید. عکاسان زیادی میدان نقش‌جهان را ثبت کرده‌اند، اما اصفهان فقط «قاب» نیست. آن‌چه از این شهر کمتر دیده شده، «مکت» است. مکت در نگاه پیرمردی که مهر دست‌سازش را برای وضو به مسجد می‌برد. مکت در گفت‌وگوی پیچ‌گرفته‌ی پیرزنان پشت پنجره‌های چوبی. مکت در تار و تار و پود فرشی که مادری بی‌بام و بی‌ادعا، تمام زمستان را صرف بافتنش کرده. و اما امروز... اگرچه این شهر کهن امروز با چالش‌هایی چون فرونشست زمین و هجوم بی‌رویه مهاجران مواجه شده، و زاینده‌رود دیگر همان رود همیشه‌خروشان نیست، اما هنوز هم می‌توان اصفهان را نجات داد. هنوز هم می‌توان زاینده‌رود را زنده کرد، بناهای تاریخی را مرمت نمودو کوچه‌س کوچه‌های هویت ایرانی را احیا کرد.اصفهان همچون گذشته، لیاقت آن را دارد که با امید عشق و عقلانیت، دوباره بدرخشد؛ چون شهری‌ست که حتی خاکش هم هنر دارد.

با ۱۰ میلیون تومان نمی‌شود گنبد شیخ لطف‌الله را نجات داد

ایتالیایی کنفرانس بارها از مرمت‌های اصولی ایران یادکرد. گفتنی است که ما اصول مرمت را از محدود‌زیادی از ایتالیایی‌ها آموخته‌ایم. بسیاری از شرکت‌های مرمتی ایتالیایی پیش از انقلاب در ایران فعالیت می‌کردند و تأثیر زیادی بر سلیقه مرمتی در کشور ما داشته‌اند. البته، نمی‌توان از خطاهای مرمتی، به‌ویژه در استان‌هایی که از مرکز فاصله دارند، چشم‌پوشی کرد. حتی در مرکز نیز چنین خطاهایی وجود داشته است. یکی از نمونه‌های مشهور، مرمت گنبد شیخ لطف‌الله یا مسجد جامع عباسی در اصفهان است. این‌ها نباید اتفاق می‌افتاد. اما نکته مهم این است که جامعه نسبت به این خطاها آگاه شده و آنها را اشتباه می‌داند. این یعنی فرهنگ حفاظت در کشور ما رشد کرده است و هنوز جای پیشرفت دارد. اسدالله وش وضعیت اقتصادی کشور را یکی دیگر از دلایل بحران مرمت دانست و اظهار کرد: ما در وضعیت اقتصادی قرار نداریم که جنبش‌های بزرگ مرمتی راه بیفتد. تعداد آثار تاریخی ما آن‌قدر زیاد است که اگر دولتی بخواهد تنها مستندسازی اولیه آن‌ها را انجام دهد، باید تمام فعالیت‌های دیگر را کنار بگذارد. طبیعی است که در چنین شرایطی، اخبار بد زودتر از اخبار خوب منتشر می‌شود. مثلاً مرمت کاروان‌سرای وکیل کرمان که ما چند سال پیش انجام دادیم، با استقبال خوبی روبه‌رو شد، اما بسیاری از مردم از آن بی‌خبرند. در مقابل، خطای مرمت مسجد شیخ لطف‌الله هنوز در ذهنمان مانده است. او درباره ضعف‌های مرمتی و راه‌های جبران آن‌ها، توضیح داد: مرمت، فرآیندی پلمپ‌له است که از مستندسازی و آسیب‌شناسی آغاز می‌شود. سپس به تهیه طرح مرمت و در نهایت عملیات اجرایی می‌رسد. اگر هر یک از این مراحل به‌درستی طی نشود، نتیجه مطلوبی حاصل نمی‌شود. بیشتر خطاهای مرمتی ناشی از آن است که مراحل اولیه به‌درستی انجام نشده است. اگر مصالح، آسپنها و مینای نظری اثر به‌خوبی شناخته نشوند، طرح مرمتی مناسبی هم تدوین نخواهد شد و اگر پیش از شروع عملیات اجرایی این طرح به‌خوبی مکتوب و تحلیل نشده باشد، آن‌گاه تصمیم‌گیری‌های لحظه‌ای و سلیقه‌ای جایگزین کار علمی خواهد شد. این مرمتگر همچنین درباره نگاه وزارت میراث‌فرهنگی به‌مقوله مرمت، گفت: از زمانی که گردشگری به این وزارت‌خانه الحاق شد، نوعی تغییر رویکرد رخ داد. وقتی شما اثر تاریخی را صرفاً باهدف بهره‌برداری گردشگری مرمت می‌کنید، سلیقه وارد کار می‌شود. هدف از مرمت، دیگر حفاظت صرف نیست، بلکه کاربری‌سازی باهدف جذب گردشگر است. این نگاه می‌تواند جهت‌گیری مرمتی را تحت‌تأثیر قرار دهد. در مورد «مافیای مرمت»، با صراحت باید بگویم که من از سال ۱۳۸۰ تاکنون در این حوزه فعالیت داشتم‌ام و هرگز چیزی به‌نام «مافیای مرمت» مشاهده نکرده‌ام. آنچه گاه از آن به مافیا یاد می‌شود، بیشتر به سوءتفاهم‌هایی در فرآیند واگذاری پروژه‌ها یا ضعف در اطلاع‌رسانی بازمی‌گردد. کسانی که وارد پروژه‌های مرمتی می‌شوند، بیشتر با سرمایه شخصی و انگیزه فرهنگی فعالیت می‌کنند و نیازی به مافیا ندارند. متأسفانه وزارت میراث فرهنگی در سال‌های اخیر در حوزه رسانه‌ای فعالیت

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهیدروحانی، شماره ۵
تلفن: ۰۲۱-۳۶۲۹۳۷۵۰، (۰۵ خط) فاکس: ۳۶۲۹۳۲۹۲ - ۰۲۱- لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع، ووب‌داد پارسی

جای خالی کتاب‌های نقدفیلم ایرانی

رئیس دانشگاه صدا وسیما گفت: یکی از مشکلات ما در حوزه‌های سینما و تلویزیون این است که پژوهشگران به نظریه پردازی بومی اهمیت نمی‌دهند. در حالی که نیاز است کتاب‌های «نقد فیلم ایرانی»، با استفاده از شاخص‌های برخاسته از کشور خودمان نوشته شود.

شهاب اسفندیاری افزود: گاهی اوقات، دانشجویان و استادان ما تصور می‌کنند اگر به یک فیلم خارجی بپردازیم، اعتبار پایان نامه یا تحقیق ما بیشتر خواهد شد. او گفت: نپرداختن ما به تولیدات داخلی بدون در نظر گرفتن ویژگی‌های بومی باعث می‌شود ما مصرف کننده دانش دیگران باشیم. رئیس دانشگاه صدا و سیما گفت: چه بسیار آثاری که از کشور ما در جشنواره‌های خارجی نمایش داده نمی‌شود، اما اگر نقد فیلم بنویسیم می‌توانیم به پرسش‌های منتقدان خارجی پاسخ دهیم. چون آن‌ها هم کنجکاو هستند بلندند ما چه آثاری خلق کرده‌ایم.

اسفندیاری افزود: اشکال ما در این است که ظرفیت‌های داخلی را در نظر نمی‌گیریم. گاهی اوقات دانشجویا یا محقق ما فکر می‌کند اگر به آثار خارجی بپردازد اعتبار بیشتری خواهد داشت. او گفت: یکی از تجربه‌های من در این زمینه، نوشتن نقد فیلمی درباره آثار ابراهیم خاتمی کیا به زبان انگلیسی بود که وقتی در اختیار منتقدان خارجی قرار گرفت با استقبال روبه‌رو شد. رئیس دانشگاه صدا و سیما با اشاره به مجموعه تلویزیونی پایتخت گفت: این مجموعه از جمله آثاری است که بر اساس نگرش‌های دینی و فرهنگی ایرانیان نوشته شده و به ما کمک می‌کند هویت بومی خود را حفظ کنیم. اسفندیاری افزود: مجموعه «پایتخت» برخلاف نامش درباره افرادی است که اهل پایتخت نیستند، اما در تمام رویدادهای فرهنگی و اجتماعی حاضر هستند و با ایجاد یک پیوند ملی میان ایرانیان، عناصر هویتی ما را معرفی می‌کنند. او دانش آموخته کارشناسی کارگردانی سینما و کارشناسی‌ارشد سینما از دانشگاه هنر است و مدرک دکتری خود در رشته «نظریه انتقادی و مطالعات فیلم» را از دانشگاه نایتینگهام انگلستان اخذ کرده است. او استادیار مهم‌ترین فعالیت‌ها در سایتهای تاریخی، همه را به‌طور مستند ثبت و منتشر کند. این اقدام علاوه بر فرهنگسازی، می‌تواند در مقابل موج اخبار منفی، تصویر روشنی را عملکرد سازمان ارائه دهد. او همچنین درباره نحوه واگذاری پروژه‌های مرمتی به پیمانکاران اظهار کرد: در خصوص صندوق احیا باید اشاره کنم که این نهاد در آغاز کار، مأموریت مشخصی داشت، حفاظت از بناهای تاریخی از طریق واگذاری آنها به بخش خصوصی برای مرمت و بهره‌برداری، تحت نظارت دولت. این سازوکار هم به حفظ بنا کمک می‌کرد و هم سود معقولی برای سرمایه‌گذار به همراه داشت. بااین‌حال، در سال‌های اخیر، مأموریت صندوق دچار انحراف شده است. فعالیت‌هایی مانند فروش و صنایع‌دستی به آن الحاق شده و در مواردی، اوراق دولتی به‌جای پرداخت دستمزد به شرکت‌های مرمتی داده شده است. همچنین قراردادهایی با رقم‌های بسیار پایین بسته شده است که با واقعیت‌های میدانی هم‌خوانی ندارد. برای نمونه، در یکی از مناقصه‌ها، هزینه طراحی مرمت یک بنای تاریخی حدود یک میلیارد تومان برآورد شده بود. عددی منطقی از نگاه متخصصان سابقه‌چندین دهه فعالیت در این حوزه است. همچنین یک تیم دو یا سه نفره با پیشنهاد ۱۰۰ میلیون تومان، برنده مناقصه شد. طبیعی است که چنین تیمی نمی‌تواند با این بودجه، تمام مراحل ضروری مانند مستندسازی، آسیب‌شناسی طراحی، گزارش نویسی و جلبات تخصصی را به‌درستی انجام دهد. این شیوه برگزاری مناقصه‌ها، به‌طور مستقیم بر کیفیت مرمت تأثیر منفی گذاشته است. او افزود: برای بناهایی چون مسجد شیخ لطف‌الله نیز، رویکرد مناقصه‌محور مناسب نیست. این بنا منحصر‌بفرد است و نمی‌توان کیفیت مرمت آن را به رقابت بر سر قیمت واگذار کرد. لازم است وزارت‌خانه میراث فرهنگی شخصاً وارد عمل شود و از استانان برجسته کاشی‌کاری کشور دعوت کند تا عملیاتی یک تیم دو یا سه نفره با پیشنهاد ۱۰۰ میلیون (عباسی) نیز لحاظ شود. اسدالله وش گفت: در مجموع، فرآیندهای واگذاری پروژه‌های مرمتی در حال حاضر با اشکالات جدی مواجه است. تعیین سقف‌های غیرواقعی برای قراردادها و حضور افراد کم‌تجربه در مناقصه‌ها، منجر به افت محسوس کیفیت شده است. فردی که تازه وارد این عرصه شده، نمی‌تواند با بودجه محدود، ملارک و نقشه‌های تخصصی و با کیفیت ارائه دهد. در نتیجه، طرح نهایی فاقد پشتوانه فنی لازم برای اجرا خواهد بود. وقتی قیمت واقعی یک فعالیت مرمتی ۲۰۰ هزار تومان (برای مثال) است، نمی‌توان انتظار داشت با ۱۰ هزار تومان همان کیفیت حفظ شود. این روند، نهایتاً بر کیفیت کار تأثیر مستقیم می‌گذارد.

طرح کارت بانکی مشترک برای گردشگران ایرانی در ترکیه

رسانه‌های ملی و شبکه‌های اجتماعی می‌تواند شناخت بیشتری از ملت‌ها ایجاد کند و پل‌های ارتباطی بیشتری در زمینه توسعه گردشگری مشترک بسازد. و شرکت در نشست‌های تخصصی گردشگری و حضور در نمایشگاه‌های مشترک گردشگری و سرمایه‌گذاری در تهران، تبریز، شیراز و اصفهان دعوت به عمل آورد و گفت: ما به دنبال ساخت پلی مستحکم‌تر میان فرهنگ و گردشگری دو کشور هستیم.

۴ آماده‌همکاری‌های گردشگری وسرمایه‌گذاری مشترک هستیم

مهمت نوری ارسوی، وزیر فرهنگ و گردشگری ترکیه گفت: این دیدار، ضمن خوشامدگویی به هیئت ایرانی گفت:

ایران و آنکارا دارای اشتراکات فرهنگی و اقتصادی هستند و این همکاری‌ها به نفع دو ملت خواهد بود. او افزود: طی چهار ماه نخست سال میلادی جاری، تعداد زیادی از گردشگران ایرانی وارد ترکیه شده‌اند و ایران در رتبه سوم گردشگران ورودی به ترکیه قرار دارند.

ارسوی با استقبال از پیشنهادهای پیشنهاد شده توسط وزیر میراث فرهنگی ایران اظهار داشت: آماده‌یم نشست تخصصی گردشگری و فرهنگی را در شهر تبریز برگزار می‌کند و با معرفی متقابل جاذبه‌های گردشگری دو کشور در رسانه‌های ملی و شبکه‌های اجتماعی، شناخت متقابل را افزایش می‌دهد.

وزیر فرهنگ و گردشگری ایران اظهار داشت: آماده‌یم مشترک در حوزه گردشگری است، همچنین نمایشگاه ساحلی برای توسعه، فرصت‌های بی‌نظیری برای توسعه گردشگری در میان دو کشور ضروری است. او ادامه داد: بسته‌های ویژه سرمایه‌گذاری با مشوق‌های متعدد و معافیت‌های مالی در حوزه هتل‌سازی و زیرساخت‌های گردشگری آماده شده است، همچنین با توجه به انتخاب ۲۲۴ نقطه ساحلی برای توسعه، فرصت‌های بی‌نظیری برای توسعه گردشگری در میان دو کشور گفت:

برای همکاری‌های رسانه‌های میان دو کشور گفت: نیاز برای تحکیم بیشتر روابط فرهنگی و گردشگری، نیاز است که دو کشور از ظرفیت‌های رسانه‌های و فضای مجازی بهره‌برداری کنند.

معرفی متقابل جاذبه‌های گردشگری از طریق

چهارمین رویداد ملی گز اصفهان برگزار می‌شود

اصفهان امروز: به مناسبت فرا رسیدن «هفتم اردیبهشت»، روز جهانی گز اصفهان، حسین طاهری، رئیس مجمع گز و شیرینی‌های سنتی اصفهان، ضمن تبریک این روز به تولیدکنندگان، از برگزاری «چهارمین رویداد ملی گز اصفهان» خبر داد.

طاهری با اشاره به سابقه کهن تولید گز و شیرینی‌های سنتی در اصفهان، گفت: «اصفهان شهری است که در بسیاری از جنبه‌های مدنیت، فرهنگهای زیادی برای گفتن دارد. در کنار زاینده‌رود، عنوان عنصر تمدن‌ساز این کهن‌شهر، دانشمندان و ادیبان بسیاری زیسته‌اند و وجود تجموع تشمگیر در خوراکی‌های سنتی، نشانه‌ای از بویایی اقتصادی و تکامل مشاغل در این شهر است.» رئیس مجمع گز و شیرینی‌های سنتی اصفهان با اشاره به قدمت حدود ۵۰۰ساله گز در این شهر، افزود: «طبق مستندات تاریخی، تولید گز در بازار قاقان اصفهان قدیم و در برخی خانه‌ها رایج بوده

خوره اسیدی به جان پل تاریخی ورزنه اصفهان افتاد

مسئول پایش پل‌های تاریخی اصفهان گفت: پساب اسیدی در حال عبور از زیر پل شهر ورزنه در شرق استان موجب آسیب رسیدن به ساختار این اثر ارزشمند تاریخی شده است. هادی الهیاری افزود: عبور آب اسیدی باعث کاهش استحکام آجرها و ملات‌های سنتی و در نتیجه طبله کردن(پرمادگی و جنا شدگی پوشش) نمای آجری این اثر تاریخی شده است. او خاطرنشان کرد: «حسن تعلق خاطر و حساسیت مردم اصفهان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان آغاز و تاکنون حدود ۱۰ میلیارد ریال صرف آن شده است. الهیاری گفت: با اختصاص اعتبار جدید، گام تازه‌ای از عملیات مرمت این اثر تاریخی در سال جاری آغاز خواهد شد.

او افزود: مرمت پل تاریخی ورزنه در چندین گام(فاز) برنامه‌ریزی

www.esfahanemroz.ir